**La cine să ne ducem,
Doamne,
când ispitiţi suntem
cumplit,
când sufletul se zbate-n
lupte,
şi-atât de-ades e biruit?**

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

La cine să-ndrăznim, la cine,
când îndoieli ne rod amar,
când e pierdut şi stins în suflet,
al bucuriei veşnic har?

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

La cine să găsim odihnă,
când obosiţi suntem de chin,
când prea secată ni-e răbdarea,
pe-un drum de suferinţe plin?

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

**La cine s-alergăm, Isuse,
când taina Ta n-am înţeles,
când copleşiţi de întuneric,
stricăm Cuvântul Tău ades?**

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

**La cine să venim noi astăzi,
când cei mai dragi ne părăsesc,
când din pricina căii Tale,
de rătăciri ne-nvinuiesc?**

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

De Tine ne-alipim,
Isuse,
mai mult acum ca
orişicând,
căci Tu n-ai izgonit pe
nimeni,
din cei care-au venit
plângând!

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

Tu eşti Odihnă, eşti Iertare,
eşti Dragoste fără sfârşit,
eşti înţelegerea adâncă,
eşti Harul tot, nemărginit.

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!